

Roca Gris.
Esparraguera (V+, 170 m)
Primera ascensió:
F. Noguera, Estruc, Grau, Xavi i Miguel (abril de 1994)
Material:
7 cintes exprés i friends fins el 3 de Camalot pel darrer llarg.

L'Esparraguera és una agradable escalada que, enllaçant una serie d'esperonets, guanya el cim de la Roca Gris pel seu vessant sud. La via, de dificultat molt moderada i poc mantinguda, compta però, amb alguns trams força elegants, com la vertical placa de la tercera tirada o darrer llarg que combina fissura i diedre d'una forma deliciosa.

Recordeu que segons l'”Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat”, en aquesta zona (B-1) resta prohibida l'escalada de l'1 de gener fins el 31 de juny.

- Via: Esparraguera
- Zona: Montserrat – Vinya Nova
- Dificultat: V+ (D+)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 170 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada menys el darrer llarg que es troba net
- Material: 7 cintes exprés i friends fins al 3 de Camalot pel darrer llarg
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Deixarem el vehicle a l'aparcament inferior de la Vinya Nova. Des d'allí prenem un camí en direcció nord. El camí s'endinsa a un bosc fins que surt al Torrent del Pont. Avancem una mica pel torrent i al cap de poc veurem un corriol que surt a la dreta (fites i marques blanques). Seguim el corriol, que va guanyant alçada d'una manera agradable. Arribem a un trencall i enfilem direcció nord. Passarem pel peu del Pollegó de la Vinya Nova. Continuem fins arribar a la base de la Roca Gris. Deixem el camí i ens enfilem uns metres fins una alzina on s'inicia la via.

L1(IV+)

La via comença al costat d'una alzina, uns 10 metres per sobre del camí. Ens enfilem a l'esperó i tirem recte amunt. La roca tot i semblar trencadissa és més noble del que aparenta. La tirada es va ajaient fins que arriba a la reunió. Atenció amb aquesta donat que les expansions estan força separades i si no ens hi fixem ens la podem passar. 25 metres.

L2(V-)

Sortim de la reunió cap a la dreta a buscar una fissura que ens permetrà enfilem-nos a la placa de l'esquerra; un cop a la placa continuem amunt seguint les assegurances, sempre sobre bona roca. Al cap d'uns metres la tirada es va ajaient fins que arribem a un replà on està situada la segona reunió. 35 metres.

L3(V+)

Iniciem la tirada superant un senzill ressalt que ens mena al peu d'un petit mur. L'ataquem sense contemplacions, encara que els primers metres siguin verticals, les preses són genials i la roca de primera. De seguida però, la paret perd verticalitat fins que

arribem al cim de l'esperó. Travessem un collet per muntar la reunió. 25 metres.

L4(V)

Encetem el llarg amb una nova placa, menys exigent que l'anterior però bonica d'escalar. Amb l'alçada la placa va perdent verticalitat fins que enganxem el llom d'un altre esperó que per terreny fàcil ens mena a la quarta reunió. 55 metres.

L5(IV+)

Desgrimem un metre per travessar un collet i ens enfilem per una placa fins atènyer una expansió. Seguim en travessia cap a la dreta per terreny fàcil fins la reunió. 15 metres.

L6(IV+)

Sortim de la reunió recte amunt pel mig de la fissura. Quan aquesta es fa més ampla escalem per la placa de la dreta i usem la fissura per anar protegint el llarg. La sortida al cim la fem cap a la dreta amb un darrer pas fàcil però aeri. 35 metres.

Descens:

Des del final de la via caminem en direcció nord per anar a buscar el sistema de ràpels de la via Urquiza-Olmo. Un cop fets els ràpels descendim per la canal fins que arribem al corriol pel qual hem pujat.

El que més m'ha agradat:

- Boniques plaques als llargs tres i quatre.
- Divertit diedre-fissura de la darrera tirada, molt fàcil de protegir.
- Ràpida i solejada.

El que no m'ha agradat tant:

- Poc mantinguda.